महीमवातरत् क्षिप्रं रथेनादित्यवर्च्चसा। ततो रथसहस्राणि षष्टिस्तेषाममर्षिणां।
युयुत्सूनां मया सार्द्धं पर्य्यवर्त्तन्त भारत। तान्यहं निशितैर्व्वाणैर्व्यधमङ्गार्द्धराजितैः। १२२३०
ते युद्धे संन्यवर्त्तन्त समुद्रस्य यथोर्म्मयः। नेमे शक्या मनुष्येण युद्धेनेति प्रचिन्त्य तत्।
ततोऽहमानुपूर्व्व्येण दिव्यान्यस्त्राण्ययोजयं। ततस्तानि सहस्राणि रथिनां चित्रयोधिना।
अस्त्राणि मम दिव्यानि प्रत्यघ्नञ्छनकैरिव। रथमार्ग्गान् विचित्रांस्ते विचरन्तो महाबलाः।
प्रत्यदृश्यन्त संग्रामे शतशोऽथ सहस्रशः। विचित्रमुकुटापीडा विचित्रकवचध्वजाः।
विचित्राभरणाश्चैव नन्दयन्तीव मे मनः। अहन्तु शरवर्षैस्तानस्त्रप्रचुदितैरणे। १२२३५
नाशक्नुवं पीडयितुं ते तु मां प्रत्यपीडयन्। तैः पीड्यमानो बहुभिः कृतास्त्रैः कुशलैर्युधि।
व्यथितोऽस्मि महायुद्धे भयं चागान्महन्मम। ततोऽहं देवदेवाय रुद्राय प्रयतो रणे।
स्वस्ति भूतेभ्य इत्युक्त्वा महास्त्रं समचोदयं। यत्तद्रौद्रमिति ख्यातं सर्व्वामित्रविनाशनं।
ततोऽपश्यं त्रिशिरसं पुरुषं नवलोचनं। त्रिमुखं षड्भुजं दीप्तमर्कज्वलनमूर्द्धजं।
लेलिहानैर्म्महानागैः कृतचौडममित्रहन्। विभोस्ततस्तदस्त्रन्तु घोरं रौद्रं सनातनं। १२२४०
दृष्ट्वा गाण्डीवसंयोगमानीय भरतर्षभ। नमस्कृत्वा त्रिनेत्राय शर्व्वायामिततेजसे।
मुक्तवान् दानवेन्द्राणामभावाय परन्तप। मुक्तमात्रे ततस्तस्मिन् रूपाण्यासन् सहस्रशः।
मृगाणामथ सिंहानां व्याघ्राणाञ्च विशाम्पते। ऋक्षाणां महिषाणाञ्च पन्नगानां तथा गवां।
शरभाणां गजानाञ्च वानराणाञ्च संघशः। ऋषभाणां वराहाणां मार्ज्जाराणां तथैव च।
शालावृकाणां प्रेतानां भुरुण्डानाञ्च सर्व्वशः। गृध्राणां गरुडानाञ्च चमराणां तथैव च। १२२४५
देवानाञ्च ऋषीणाञ्च गन्धर्व्वाणाञ्च सर्व्वशः। पिशाचानां सयक्षाणां तथैव च सुरद्विषां।
गुह्यकानाञ्च संग्रामे नैर्ऋतानां तथैव च। झषाणां गजवक्त्राणामुलूकानां तथैव च।
मीनवाजिसरूपाणां नानाशस्त्रासिपाणिनां। तथैव यातुधानानां गदामुद्गरधारिणां।
एतैश्चान्यैश्च बहुभिर्नानारूपधरैस्तथा। सर्व्वमासीज्जगद्व्याप्तं तस्मिन्नस्त्रे विसर्ज्जिते।
त्रिशिरोभिश्चतुर्द्दंष्ट्रैश्चतुरास्यैश्चतुर्भुजैः। अनेकरूपसंयुक्तैर्मांसमेदोवसास्थिभिः। १२२५०
अभीक्ष्णं बध्यमानास्ते दानवा नाशमागताः। अर्कज्वलनतेजोभिर्व्वज्राशनिसमप्रभैः।
अद्रिसारमयैश्चान्यैर्व्वाणैरपि निवर्हणैः। न्यहनं दानवान् सर्व्वान् मुहूर्त्तेनैव भारत।
गाण्डीवास्त्रप्रणुन्नांस्तान् गतासून्नभसश्च्युतान्। दृष्ट्वाऽहं प्राणमं भूयस्त्रिपुरघ्नाय वेधसे।
तथा रौद्रास्त्रनिष्पिष्टान् दिव्याभरणभूषितान्। निशम्य परमं हर्षमगमद्देवसारथिः।
तदसह्यं कृतं कर्म्म देवैरपि दुरासदं। दृष्ट्वा मां पूजयामास मातलिः शक्रसारथिः। १२२५५
उवाच वचनञ्चेदं प्रीयमाणः कृताञ्जलिः। सुरासुरैरसह्यं हि कर्म्म यत् साधितं त्वया।
नह्येतत् संयुगे कर्त्तुमपि शक्तः सुरेश्वरः। सुरासुरैरबध्यं हि पुरमेतत् खगं महत्।
त्वया विमथितं वीर स्ववीर्य्यतपसो बलात्। विध्वस्ते खपुरे तस्मिन् दानवेषु हतेषु च।